

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 150. Cardinalis Cusanus a Duce carceri datus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](#)

§. CL.

Sæcul. XV.
A. C. 1460.

*Cardinalis de Cusa jussu Austriaci
carceri datus.*

Nauclerus testatum reliquit, quod Ecclesia Brixiensis Nicolao Cardinali in commendam data fuerit a Nicolao V. Papa, quamvis huic rei statim Sigismundus Austriæ Dux, ac Tirolis Comes obluctaretur, nec ultra tolerandum censeret, ut ea in suas quoque ditiones extendatur consuetudo, qua Cardinales Ecclesiæ Germaniæ fiduciario nomine possiderent, prout tamen illa ætate in aliis Regnis non sine Ecclesiarum dispendio usus obtinuerat. Cum vero postea idem Cardinalis collapsam cuiusdam Religiosæ familiæ disciplinam restaurare meditaretur, denuo Sigismundum pio proposito adversantem experiebatur. Præterea Dux quædam feuda ab Ecclesia Brixensi accepta possidebat, pro quibus investitram a Cardinale petere recusabat, nil proficientibus quibuscumque allegatis justiæ rationibus. Hasce Nauclerus assignat cauſas, ex quibus diffensiones Ducem inter & Cardinalem exortæ fuerunt, unde postmodum adeo invaluit Ducis odium, ut Cardinalis Episcopatu suo exceedere compulsus, Callistum Papam ad-

Tt 5 huclum

Sacul. XV.
A.C. 1460.

hucdum vivente adiret, qui Duce, cum incassum saniora ei consilia persuadere laborasset, anathemate perculit, omnesque illius ditiones interdicto subjecit. Hunc totius negotii statum cum Pius II. ad summum Pontificatum eventus percepisset, omne impendit studium, ut Sigismundum cum Cardinale conciliaret, sed operam perdidit. Nihilominus Cardinalis ad suam Ecclesiam rediit, fretus maxime literis Austriae Ducis, quibus ille eidem promiserat, se deinceps nullam ei illaturum molestiam, sed pristinam potius concordiam reducturum. Attamen Sigismundus datam fidem fellit; ipsa enim Paschatis die oppidum, in quo Cardinalis agebat, vi cepit, arcemque, ad quam confugerat, oppugnare aggressus, ulro in ditionem accepit, Cardinalem vero in arctissima custodia cum summa ignominia servari jussit, libertatemque concedere negavit, donec quoddam Ecclesiæ castrum ipsi tradidisset, atque ingentem pecuniarum summam numerasset.

§. CLI.

Austriaci a Papa Excommunicati ad futurum Concilium appellatio.

Pius II. cum rei indignitatem abomina-
retur,